

متن پرسش

سلام: چرا سیره علما با معصومین علیهم السلام اختلاف داشته به نظر می رسد. مثلاً علما آنهایی که رده بالای ما هستند مانند شیخ انصاری امام و شهید ثانی و... که همگی ساعات زیادی صرف مطالعه و درس می کردند و به تبع به خانواده به مسافرت معاشرت با مردم و فامیل و نمی رسیدند این را از این استنباط کردم که وقتی می گویند که روزی ۱۸ ساعات مطالعه می کردند و می کنند در نتیجه وقتی نمی ماند که به خانواده فرزند فامیل همسایه... برسند؟ وقتی می گویند که امام سر سفره هم تا غذا آماده می شده آن چند دقیقه مطالعه یا قرائت قرآن داشته اند و یا می گویند که خانواده شان برای اینکه امام را ببینند از چنین فرصت هایی استفاده می کردند یعنی یک زندگی که معمولی نیست و آیا ائمه علیهم السلام هم چنین می کردند؟ از داستانهای که رسیده این برداشت نمی شود مثلاً گویند امام حسن علیه السلام با عده ای (جزامی یا بیماری دیگر داشتند) غذا می خوردند و دوباره ایشان آنها را دعوت می کردند و این خود خیلی وقت می گرفته است حال این را مقایسه کنید با عبارت شهید ثانی در رد زود ازدواج کردن مطلبی را از دیگران نقل می کند که خرید یک پیاز تو را از فهم یک مساله دور می کند و این قضیه اش چه طوریه؟ (لطفا سوال را در معرض عموم نگذارید شاید در نقل قول هایم اشتباهی کرده باشم) ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که هر تاریخی شرایط مخصوص خود را دارد به خصوص اگر زندگیها در بستر طبیعی خودش جریان داشته باشد که نه نیاز است شیر و نان از بیرون تهیه شود و نه عمده‌ی تربیت فرزندان در بیرون از خانه انجام می‌شود. در این حالت عموماً فرصت کافی برای علماء جهت تحقیق و مطالعه می‌ماند و خلأیی در خانه نسبت به حضورشان احساس نمی‌شود بلکه سایه‌ی پدر برای ادامه‌ی زندگی کافی است. موفق باشید